

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 10Sa/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200685
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kotora
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7020200685.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, sudcom JUDr. Marekom Kotorom, v právnej veci žalobcu: V. O. G., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť V. W. L. F., bez dokladov totožnosti, trvalý pobyt: Z. N., V., toho času miesto pobytu Ú. A.É. R. A. Y., N. XX, Z., zastúpený Centrum právnej pomoci, Kancelária Košice, Murgašova 3, Košice, proti žalovanému: Oddelenie azylu Policajného zboru, Nemocničná 1, 066 01 Humenné, o správnej žalobe vo veci zaistenia zo dňa 09.09.2020, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-SO21-15/2020-ZAV zo dňa 31.08.2020, takto

rozhodol:

I./ Správnu žalobcu z a m i e t a.

II./ Účastníkom konania náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa správnu žalobou zo dňa 09.09.2020 domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-SO21-15/2020-AV zo dňa 31.08.2020, ktorým žalovaný podľa zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon o pobyte cudzincov“, resp. „ZoPC“) v zmysle § 88a ods. 1 písm. e) tohto zákona rozhodol o zaistení žalobcu na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013, ktorým sa stanovujú kritéria a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (ďalej „Nariadenie Dublin III“) s tým, že stanovil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 31.10.2020.

2. Po zadržaní dňa 30.08.2020 prejavil vôľu o udelenie azylu na území Slovenskej republiky (ďalej „SR“). Dňa 31.08.2020 bolo začaté konanie o udelenie azylu na území SR, pričom šetrením bolo zistené, že žalobca dňa 06.03.2020 požiadal o udelenie azylu v inom členskom štáte - v Rumunsku a preto žalovaný oznámil Dublinskému stredisku Migračného úradu Ministerstva vnútra SR (ďalej „dublinské stredisko“) dôvod na začatie tzv. dublinského konania podľa Nariadenia Dublin III. Žalovaný pristúpil k jeho zaisteniu, nakoľko vo veci žalobcu existuje vysoké riziko jeho úteku, ktoré je odôvodnené jeho predošlým správaním a že žalobca ani nie je schopný vlastnej starostlivosti o svoju osobu po materiálnej a zdravotnej stránke, pričom by ani nebol schopný za súčasnej situácie sám sa dopraviť do Rumunska a preto pristúpil k jeho zaisteniu. Z dôvodu rizika úteku vylúčil žalovaný jeho umiestnenie v azylovom zariadení.

3. S napadnutým rozhodnutím nesúhlasil v celom rozsahu z dôvodu, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže zaistenie žalobcu je neúčelné a neefektívne z dôvodu existencie faktických prekážok jeho odovzdania do iného členského štátu, do Rumunska, a preto takéto zaistenie ani nemôže byť v súlade s čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru.

4. Žalovaný napadnutým rozhodnutím rozhodol o zaistení žalobcu, keďže slovenské orgány majú za to, že členským štátom zodpovedným za posúdenie jeho azylovej žiadosti o azyl má byť Rumunsko. Dodal, že Rumunsko na svojom území už pred niekoľkými mesiacmi v súvislosti so šírením epidémie COVID 19 vyhlásilo stav pohotovosti (ktorý bol naposledy predĺžený dňa 17.08.2020 o ďalších 30 dní) a zakázalo vstup cudzincom a osobám bez štátnej príslušnosti (občanom tretích krajín, okrem vybraných kategórií) na svoje územie. Z tohto dôvodu boli pozastavené dublinské transfery cudzincov do Rumunska a od vypuknutia epidémie neboli a ani v súčasnosti nie sú realizované dublinské transfery do Rumunska zo Slovenska po dobu niekoľkých mesiacov. Žalobca sa nachádza v zaistení čisto formálne, bez reálneho predpokladu zrealizovania jeho odovzdania v lehotách stanovených Nariadením Dublin III. V prípade, že účel zaistenia cudzinca nie je možné zrealizovať, zaistenie nie je zákonné a je v rozpore s čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru, ako aj ustanoveniami Smernice č. 2013/33/EÚ pre prijímanie žiadateľov o azyl. Práve pre pozastavené dublinské transfery cudzincov na územie Rumunska bolo vo veci žalobcu účelnejšie jeho umiestnenie v azylovom zariadení, kde bude zabezpečené jeho ubytovanie a strava a zároveň bude žalobca k dispozícii slovenským orgánom konajúcim vo veci jeho odovzdania. Poukazoval na viaceré rozhodnutia kasačného súdu, ako aj nález Ústavného súdu SR (nález sp. zn. II. ÚS 264/09-81 zo dňa 19.10.2010 rozsudok NS SR sp. zn. 1SZa/7/2016 a sp. zn. 1Sza/8/2015).

5. Rovnako poukazoval na to, že ani pre účely tzv. dublinských transferov nie je zaistenie nevyhnutné a aj tu platí základný princíp resp. prezumpcia proti zaisteniu cudzinca - žiadateľa o azyl v inej krajine v prípade, ak sú k dispozícii v systéme také alternatívy, akými sú napr. špecializované ubytovacie centrá a zariadenia pre žiadateľov o azyl, potom treba tieto opatrenia uplatniť ako prvé (čl. 28 ods. 2 Dublinského nariadenia). Rovnako aj v zmysle odporúčania Rady Európy (Odporúčanie Rady ministrov Rec(2003)5 z 16.04.2003) sa zaistenie žiadateľov o azyl má okrem iného uskutočniť iba po dôkladnom preskúmaní jeho nevyhnutnosti v každom jednotlivom prípade.

6. Žalovaný rozhodnutím o zaistení č. PPZ-HCP-SO21-15/2020-AV zo dňa 31.08.2020 zaistil žalobcu podľa § 88a ods. 1 písm. e) ZoPC z dôvodu § 88 ods. 1 písm. c) ZoPC na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa Nariadenia Dublin III a stanovil dĺžku doby jeho zaistenia na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 31.10.2020.

7. Dňa 31.08.2020 bolo s účastníkom konania začaté konanie o udelenie azylu na území SR. Lustráciou v informačných systémoch bolo zistené, že dňa 06.03.2020 požiadal o udelenie azylu na území Rumunska. Daná skutočnosť bola dňa 31.08.2020 oznámená dublinskému stredisku ako dôvod na začatie konania podľa Nariadenia Dublin III.

8. Žalovaný vo svojom vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 11.09.2020 uviedol, že žiada správnu žalobu zamietnuť. Uviedol, že dôvodom zaistenia žalobcu v zmysle § 88a ods. 1 písm. e) ZoPC bolo zistenie v informačných systémoch, že účastník konania dňa 06.03.2020 požiadal o udelenie azylu na území Rumunska. K námietke týkajúcej sa pozastavenia dublinských transferov cudzincov do Rumunska dodal, že v čase vydávania napadnutého rozhodnutia žalovaný takouto informáciou nedisponoval a preto dňa 11.09.2020 oslovilo Úrad hraničnej a cudzineckej polície PPZ v Bratislave, ktorý organizačne zabezpečuje fyzickú realizáciu Dublinských transferov, so žiadosťou o informáciu, či daná námietka je relevantná, teda či sú v súčasnosti pozastavené akékoľvek Dublinské transfery na územie Rumunska. Ešte v uvedený deň obdržalo e-mailovú komunikáciu z 17.07.2020, 21.07.2020 a z 18.08.2020 s Dublinskou jednotkou Rumunsko, Riaditeľstvo pre azyl a integráciu, Generálny inšpektorát pre prisťahovalectvo, ktorá je založená v spisovom materiáli a z ktorej vyplýva, že stav upozornenia (pravdepodobne pohotovosti) v Rumunsku, sa od 17.08.2020 ďalej predĺžil o 30 dní. Za súčasnej situácie budú prichádzajúce/odchádzajúce dublinské prevody z/do členských štátov s vysokým rizikom šírenia COVID-19 naďalej pozastavené. Dublinské prevody do Rumunska z iných členských štátov, ktoré nepredstavujú vysoko rizikové oblasti pre šírenie vírusu COVID-19, sa môžu uskutočniť za rovnakých podmienok ako predtým. Transfery budú možné iba pre nasledujúce kategórie cudzincov: - Cudzinci, ktorí boli prijatí podľa ustanovení článku 18 ods. 1 písm. b) dublinského nariadenia), - Cudzinci, ktorí boli prijatí na základe žiadosti o prevzatie a sú rodinnými príslušníkmi rumunského občana alebo majú dlhodobé víza alebo povolenie na pobyt platné v deň odovzdania.

9. Je teda zrejmé, že dublinské transfery do Rumunska neboli zastavené úplne, tak, ako to uvádza právna zástupkyňa žalobcu, ale sú aj naďalej vykonávané pre horeuvedenú kategóriu osôb za

podmienky, že prichádzajú z krajiny, ktorá nepredstavuje vysoko rizikovú oblasť pre šírenie vírusu COVID-19.

10. Na stránke Ministerstva zahraničných vecí SR sú zverejnené informácie o podmienkach vstupu do krajiny v súvislosti so šírením vírusu COVID-19, z ktorej vyplýva, že Vstup občanov SR a osôb zo SR do Rumunska s platným cestovným dokladom je bez obmedzení v súlade s právom občanov EÚ na voľný pohyb v rámci EÚ. Pri vstupe do Rumunska nie sú pre osoby zo SR, ktoré sa zdržiavali na území SR dlhšie ako 14 dní, zavedené žiadne karanténne opatrenia a rovnako nie je potrebné sa preukázať negatívnym testom na COVID-19. Preto je podľa žalovaného možné vyvodiť záver, že SR nepredstavuje pre Rumunsko vysoko rizikovú oblasť pre šírenie vírusu COVID-19 a teda, že Rumunsko môže prijať cudzinca v rámci dublinského transferu za uvedených podmienok. V zmysle predmetnej emailovej komunikácie je v súčasnosti možné prijatie iba horeuvedené kategórie osôb, je potrebné skúmať, či žalobca spadá do kategórie osôb, ktoré môžu byť v zmysle uvedenej informácie odovzdané do Rumunska. Dané spadá do kompetencie dublinského strediska, ktoré je jedinou oprávnenou organizáciou komunikovať s obdobnou organizáciou na území Rumunska. Táto komunikácia bola začatá dňa 10.09.2020, kedy bola odoslaná žiadosť o prevzatie späť. Odpoveď rumunskej strany doposiaľ nebola doručená.

11. Podľa § 2 ods. 1 písm. h) zákona o pobyte cudzincov, Na účely tohto zákona sa rozumie h) neoprávneným pobytom zdržiavanie sa cudzinca na území Slovenskej republiky v rozpore so zákonom, osobitným predpisom alebo medzinárodnou zmluvou.

12. Podľa § 88a ods. 1 písm. e) zákona o pobyte cudzincov, Policajt je oprávnený zaistiť žiadateľa o udelenie azylu, ak na dosiahnutie účelu zaistenia nie je možné využiť iné menej závažné prostriedky e) z dôvodu podľa § 88 ods. 1 písm. c).

13. Podľa § 88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, Žiadateľ o udelenie azylu môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, pokiaľ trvajú dôvody podľa odseku 1. Celkový čas zaistenia žiadateľa o udelenie azylu podľa odseku 1 písm. a), b), c) alebo písm. e) nesmie presiahnuť šesť mesiacov.

14. Podľa § 88 ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, Policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny c) na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu, 85) ak existuje značné riziko jeho úteku.

15. K poznámke 85) je uvedené - Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú.v. EÚ L 180, 29.6.2013).

16. Podľa § 88 ods. 2 zákon o pobyte cudzincov, Rizikom úteku štátneho príslušníka tretej krajiny sa rozumie stav, keď na základe dôvodnej obavy alebo priamej hrozby možno predpokladať, že štátny príslušník tretej krajiny ujde alebo sa bude skrývať, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, nemá udelený pobyt podľa tohto zákona alebo ak mu hrozí uloženie zákazu vstupu na viac ako tri roky.

17. Podľa § 88 ods. 4 prvá a druhá veta zákona o pobyte cudzincov, Štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie presiahnuť šesť mesiacov.

18. Podľa § 89 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona o pobyte cudzincov, Policajný útvar, ktorý koná vo veci administratívneho vyhostenia, môže štátnemu príslušníkovi tretej krajiny namiesto jeho zaistenia uložiť povinnosť a) hlásenia pobytu alebo b) zložiť peňažnú záruku.

19. Podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, Policajný útvar je povinný d) skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

20. Podľa článku 18 ods. 1 písm. b) Nariadenia Dublin III,

1. Členský štát zodpovedný podľa tohto nariadenia je povinný:

b) za podmienok stanovených v článkoch 23, 24, 25 a 29 prijať späť žiadateľa, ktorého žiadosť je v procese posudzovania a ktorý podal žiadosť v inom členskom štáte alebo ktorý sa nachádza na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt.

21. Podľa čl. 2 písm. n) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 riziko úteku je existencia dôvodov v konkrétnom prípade, ktoré sa zakladajú na objektívnych kritériách vymedzených právom, pre ktoré sa možno domnievať, že žiadateľ alebo štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti, na ktorých sa vzťahuje konanie o odovzdaní, môžu utiecť.

22. Podľa článku 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej „Dohovor“), Každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom:

f) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhostenie alebo vydanie.

23. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), Tento zákon sa vzťahuje na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

24. Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku, Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

25. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

26. Podľa § 46 Správneho poriadku, Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

27. Podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku, Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

28. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

29. V zmysle ustanovenia § 206 ods. 3 Správneho súdneho poriadku vyplýva, že správny súd posudzuje správnu žalobu vo veciach zaistenia neformálne a nie je pri svojom rozhodovaní viazaný žalobnými bodmi.

30. Pokiaľ sa týka námietok žalobcu voči rozhodnutiu žalovaného, súd právne uzatvára:

31. Predmetom konania bolo preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-SO21-15/2020-AV zo dňa 31.08.2020, ktorým žalovaný zaistil žalobcu podľa § 88a ods. 1 písm. e) ZoPC z dôvodu § 88 ods. 1 písm. c) ZoPC na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa Nariadenia Dublin III a stanovil dĺžku doby jeho zaistenia na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 31.10.2020

32. Predpokladom zaistenia žalobcu v zmysle citovaného ustanovenia je naplnenie účelu zaistenia, ktorým má byť zabezpečenie prípravy alebo jeho výkonu podľa osobitného predpisu, ktorým v danom prípade je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú.v. EÚ L 180, 29.6.2013).

33. V prípade žalobcu bolo z informačných systémov zistené, že dňa 06.03.2020 požiadal o udelenie azylu na území Rumunskej republiky. Danú skutočnosť oznámil správny orgán dňa 13.08.2020 Dublinskému stredisku.

34. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že podstatou Dublinského nariadenia je určenie kritérií a zodpovednosti niektorého zo štátov únie, kde štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti požiadala o udelenie azylu po prvýkrát a v prípade, že sa takáto osoba pohybuje počas konania na územiach iných krajín, zabezpečiť jeho odovzdanie do prvej krajiny, pričom v zmysle kapitoly III článku 7 odsek 2 Dublinského dohovoru členský štát, zodpovedný podľa kritérií stanovených v tejto kapitole sa určí na základe situácie existujúcej vtedy, keď žiadateľ po prvýkrát podal svoju žiadosť o medzinárodnú ochranu v členskom štáte, pričom z konania vyplýva, že touto krajinou má byť Rumunsko, kde žalobca požiadal o azyl.

35. V tejto súvislosti správny súd zdôrazňuje, že Ústavný súd SR a Najvyšší súd SR, už viackrát vo svojich rozhodnutiach zdôraznili, že medzi zaistením a jeho účelom (t.j. konaním o odsune, vyhostení, tzv. dublinským transferom a pod.) je nepopierateľná nadväznosť a v žiadnom prípade nemožno hovoriť o oddelených konaniach bez vzájomných súvislostí a dôsledkov (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 1SŽa/31/2014, 1SZa/7/2016, 9SŽa/23/2010, 10SŽa/35/2014, 1SZa/6/2016, 1Sza/8/2015, 10SZa/2/2015, nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 264/09-81 zo dňa 19.10.2010, nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 147/2013-50 z 09.10.2013).

36. Žalobca v podanej správnej žalobe namietal, že preskúmané rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže zaistenie žalobcu je neúčelné a neefektívne z dôvodu existencie faktických prekážok jeho odovzdania do iného členského štátu, do Rumunska, a preto takéto zaistenie ani nemôže byť v súlade s čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru. Poukazoval nato, že Rumunsko na svojom území už pred niekoľkými mesiacmi v súvislosti so šírením epidémie Covid 19 vyhlásilo stav pohotovosti (ktorý bol naposledy predĺžený dňa 17.08.2020 o ďalších 30 dní) a zakázalo vstup cudzincom a osobám bez štátnej príslušnosti (občanom tretích krajín, okrem vybraných kategórií), na svoje územie. Z tohto dôvodu boli pozastavené dublinské transfery cudzincov do Rumunska a od vypuknutia epidémie neboli a ani v súčasnosti nie sú realizované dublinské transfery do Rumunska zo Slovenska po dobu niekoľkých mesiacov.

37. Z vyjadrenia žalovaného a z predloženej mailovej komunikácie s Úradom hraničnej a cudzineckej polície PPZ v Bratislave, ktorý organizačne zabezpečuje fyzickú realizáciu Dublinských transferov vyplýva, že stav upozornenia (pravdepodobne pohotovosti) v Rumunsku sa od 17.08.2020 ďalej predlžil o 30 dní. Za súčasnej situácie budú prichádzajúce/odchádzajúce dublinské prevody z/do členských štátov s vysokým rizikom šírenia COVID-19 naďalej pozastavené. Avšak dublinské prevody do Rumunska z iných členských štátov, ktoré nepredstavujú vysoko rizikové oblasti pre šírenie vírusu COVID-19, sa môžu uskutočniť za rovnakých podmienok ako predtým. Transfery budú možné iba pre nasledujúce kategórie cudzincov: - Cudzinci, ktorí boli prijatí podľa ustanovení článku 18 ods. 1 písm. b) dublinského nariadenia), - Cudzinci, ktorí boli prijatí na základe žiadosti o prevzatie a sú rodinnými príslušníkmi rumunského občana alebo majú dlhodobé víza alebo povolenie na pobyt platné v deň odovzdania.

38. Správny súd uvádza, že v prípade žalobcu ide o cudzinca, ktorý sa na území Slovenskej republiky nachádza neoprávnené. Nemá udelený pobyt podľa zákona o pobyte cudzincov, ani nedisponuje žiadnym cestovným dokladom, vízom alebo povolením na pobyt, ktoré by ho oprávňovali na vstup alebo pobyt na území Slovenskej republiky. Teda spadá pod kategóriu cudzincov uvedenú v článku 18 ods. 1 písm. b) Nariadenia Dublin III, keďže sa nachádza na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt. Teda v jeho prípade je možné, vzhľadom na vyššie uvedené správy, uskutočniť dublinský transfer. Preto danú námietku nemožno vyhodnotiť ako dôvodnú. Rovnako v súčasnej situácii nepredstavuje

Slovenská republika krajinu, ktorá by predstavovala vysoko rizikovú oblasť pre šírenie vírusu COVID-19. Správny súd má za to, že v jeho prípade je reálne naplnenie účelu jeho zaistenia, ktorým je zabezpečenie prípravy alebo výkonu jeho dublinského transferu.

39. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí náležite odôvodnil existenciu značného rizika úteku. Vychádzal pritom z individuálneho sa správania žalobcu, ktorý svojvoľne prekročoval hranice členských štátov v rôznych smeroch a opustil aj krajinu, kde žiadal o poskytnutie medzinárodnej ochrany (Rumunsko). Bez významu nie je ani tá skutočnosť, že v prípade žalobcu tento nie je schopný vlastnej starostlivosti o svoju osobu po materiálnej, zdravotnej a existenčnej stránke, bez potrebných dokladov totožnosti, finančných prostriedkov a rovnako je neschopný sa za súčasnej situácie v Európe dostať do Rumunska vlastnými silami. Teda v jeho prípade, vzhľadom na existenciu jeho rizika, nebolo podľa názoru správneho súdu možné využiť špecializované ubytovacie centrá a zariadenia pre žiadateľov o azyl, na čo poukazoval žalobca v podanej správnej žalobe.

40. Správny súd uvádza, že správna úvaha žalovaného v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia týkajúca sa naplnenia účelnosti a efektívnosti zaistenia je náležite zo strany správneho orgánu popísaná a nevybočuje z medzí logického uváženia a zákonných atribútov.

41. Preto súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že správny orgán postupoval vo veci zákonným spôsobom, náležite zistili skutkový stav veci, v konaní boli aplikované ustanovenia správneho právneho predpisu a vydané rozhodnutie je v súlade so zákonom. Preto správnu žalobu podľa § 229 Správneho súdneho poriadku zamietol, majúc zato, že táto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je dôvodná.

42. O trovách konania súd rozhodol podľa § 167 Správneho súdneho poriadku tak, že nepriznal ich náhradu účastníkom konania, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov konania nepatrí.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá sa podáva na Krajskom súde v Košiciach v lehote siedmich dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,

- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.